

فردا

زمین

در اعماق تپه های سیاه،
شقایق های خونین اش را
در آغوش گرفت
و تاریخ
با شرمی سی ساله
دگر بار ورق خورد.

خون گرم شقایق
و اشک زمین
جوانه های آزادی را
سیراب کرد.

جوانه هایی که
با لطافت گلبرگ شان
شرم را
از گونه ی تاریخ می زدایند

و
به من
به تو
به ما
نوید روزی دیگر را می دهند،
روزی که
امروز نیست.....

ی. صفایی

۳۰ ژانویه ۲۰۱۰